

720 Útěcho duše mé

transpozice 7

1. Ú - tě - cho du - še mé, Je - ží - ši můj, dob - ro mé nejvyš - ší, při mně vždy stůj;

te - be jen sa - mé - ho so - bě žá - dám, v tvé jmé - no na - dě - ji všechnu sklá - dám.

2. Věřím a vyznávám, že jsi můj Pán.
Bůh, který za spásu světa byl dán;
ať slyším v duši své vždycky tvůj hlas.
Víru mou posiluj po všechen čas.

3. Duši mou přemnohé hříchy tíží,
za které trpěl jsi na svém kříži;
přesto mám naději v Pána svého,
miluji Ježíše laskavého.

4. Co mám zde na světě, vše jest jeho,
je to jen milostí Pána mého;
jeho je duše má v hříšném těle,
nemám nic bez svého Spasitele.

5. Duši mu navrátím při skonání,
tělo své odevzdám v zmrtevýchvstání;
na jeho lásce mám dosti věčně,
za milost děkuji jemu vděčně.

2. Věřím a vy-znávám, že jsi můj Pán. Bůh, kte-rý za spá-su svě-ta byl dán;

ať sly - ším v du-ši své vždycky tvůj hlas. Ví - ru mou po - si - luj po vše - chen čas.

3. Du - ši mou pře - mnohé hří - chy tí - ží, za kte - ré tr - pěl jsi na svém kří -

ží; přes - to mám na - dě - ji v Pána své - ho, mi - lu - ji Je - ží - še las - ka - vé - ho.

4. Co mám zde na svě-tě, vše jest je - ho, je to jen mi-los-tí Pá-na mé-ho;

je - ho je du-še má v hříšném tě - le, nemám nic bez své-ho Spa-si - te - le.

5. Du-ši mu na - vrátím při sko - ná - ní, tě - lo své o - devzdám v zmr tvých - vstá -

ní; na je - ho lás-ce mám dos-ti věč - ně, za milost dě-ku-ji je-mu vděč - ně.